

Resolució 1072/2021, de 3 de desembre

Número d'expedient de la Reclamació: 972/2021

Administració reclamada: Departament d'Educació

Informació reclamada: Actuacions arran d'un correu electrònic i les seves motivacions.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: La manifestació formal de l'Administració, en el sentit que no té en el seu poder la informació sol·licitada, no és rebutjable per aquesta Comissió i tanca la qüestió sobre l'accés a la informació concernida. Però no és això el que afirma el Departament en aquest procediment, ja que, de manera molt més imprecisa, al·lega que no s'ha trobat la informació demanada o que no consta a l'expedient. Si no s'ha trobat és possible que sigui degut a què no s'ha cercat prou bé. I el fet de no constar a l'expedient, no impedeix que pugui seguir existint com a informació pública al seu marge, perquè la informació pública no es limita a la que forma part d'expedients administratius. Per tant, la resposta del Departament no és prou concloent com per poder entendre que deixa resolta materialment la sol·licitud. Així mateix, si les circumstàncies o els indicis del cas permeten presumir, amb una certa consistència, la plausibilitat de l'existència d'informació sol·licitada en poder de l'Administració, en aplicació d'un elemental criteri de proporcionalitat és requerible que les consideracions administratives sobre la seva inexistència es fonamentin en raonaments o indicis més sòlids que la mera afirmació de què no s'ha trobat o no forma part de l'expedient.

Paraules clau: Administració de la Generalitat. Actuacions administratives. Motivacions. Inexistència de la informació. Justificació de la inexistència. Expedients administratius. Retroacció dels procediments.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. L'1 de novembre de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 972/2021, presentada contra el Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 12 de setembre de 2021 la persona reclamant demana la següent informació al Departament d'Educació: "En relació a la queixa que jo vaig presentar l'1 de juliol de 2019 a la Direcció de l'Institut Sant Elm envers les actuacions d'una professora del centre, sol·licito el correu enviat per la professora xxxx als senyors xxxx (director de l'Institut Sant Elm) i xxxx (inspector del centre en aquell moment) el dia 19 d'octubre de 2019 a les 14'38, en el que es fa constar, entre altres qüestions, que la professora no havia rebut la queixa escrita que jo havia presentat i de la qual

se n'hi havia de donar còpia escrita segons dicta la normativa al respecte. Quines accions es van derivar d'aquell correu electrònic? Quina motivació va dur la direcció del centre a no incorporar el correu a l'expedient de la queixa? Quina norma empara aquesta actuació? Quines accions va prendre l'inspector d'educació arran d'aquell correu electrònic? Quines indicacions va donar l'inspector del centre a la direcció del centre respecte a aquest correu? Quina motivació va dur l'inspector del centre a no informar del correu en cap dels informes evacuats al Síndic de Greuges? Perquè no se'm va informar d'aquest correu tot i ser-ne persona interessada? En el cas que no es conservi el correu per cap dels tres funcionaris: Qui va ordenar la seva destrucció? Sota quina norma es va actuar per a procedir a la seva destrucció? A quin departament o organisme s'ha comunicat aquesta destrucció d'informació pública? Quines accions s'han pres arran de la destrucció de la informació pública duta a terme per l'inspector i el director del centre?.

3. La Resolució de la Secretària general del Departament de 27 d'octubre de 2021 inadmet la sol·licitud anterior perquè la informació sol·licitada no existeix en poder de l'Administració. Fonamenta aquesta resolució en les consideracions següents: "La Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern defineix a l'article 2.b) que la informació pública és l'elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei. L'article 20 preveu que el dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones i que només pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis. El Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre transparència i el dret d'accés a la informació pública, a l'article 53.1 matisa que de conformitat amb l'article 2.b de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, la informació pública objecte del dret d'accés inclou tota la informació qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions. L'art. 53.2 de l'esmentat Decret preveu que en tot cas, la informació pública objecte del dret d'accés ha de ser temporalment preexistent a la presentació de la sol·licitud d'accés, amb independència de la data d'entrada en vigor de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, essent causa d'inadmissió aquella informació que en el moment de la sol·licitud no sigui preexistent en poder de l'Administració ni sigui legalment exigible a tercers. L'article 64.1 de l'esmentat Decret estableix que davant l'apreciació d'una causa d'inadmissió d'una sol·licitud d'accés requereix que l'òrgan competent per resoldre dicti una resolució en aquest sentit, que s'ha de notificar dins del termini per resoldre i ha de contenir la invocació de la causa d'inadmissió aplicada i la justificació de la seva aplicació al cas concret, d'acord amb el que disposen l'article 29 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, i els articles 53 i 65 a 67 d'aquest decret. La informació sol·licitada i detallada a l'antecedent primer d'aquesta Resolució gira entorn d'un correu electrònic que,

d'acord amb l'argumentari detallat a l'antecedent primer, guarda relació amb la queixa que la persona sol·licitant va presentar davant la direcció del centre educatiu l'1 de juliol de 2019. La unitat competent en la matèria no ha trobat informació en relació amb aquest correu electrònic. En conseqüència, es considera informació pública no preexistent a la presentació de la sol·licitud d'accés. Tanmateix, us informem que en el si de la Reclamació 354/2020, promoguda per la mateixa persona sol·licitant, el Departament d'Educació va manifestar reiteradament que s'havia facilitat tota la informació corresponent amb l'expedient de la queixa-denúncia que ens ocupa. Mitjançant la Resolució 477/2020 que posa fi a la Reclamació 354/2021, la GAIP va resoldre la inadmissió de la seva petició atès que "el dret d'accés a la informació pública protegeix el dret d'accedir a la informació realment existent en poder de l'Administració, no la que les persones reclamants consideren que l'Administració hauria de tenir, ni tan sols a la que les lleis exigeixen per a determinades situacions, si s'escau, sinó únicament la que existeix."

4. La Reclamació presentada l'1 de novembre de 2021 fa les consideracions següents: "El passat 27 d'octubre se'm va notificar la seva inadmissió amb un argumentari difícil d'entendre, ja que la sol·licitud d'informació incorporava explícitament preguntes a l'administració per a justificar la seva destrucció, si aquest era el cas. Aquestes preguntes no han estat contestades. Concretament les preguntes que he formulat, en cas que no constés aquest document són: "En el cas que no es conservi el correu per cap dels tres funcionaris: Qui va ordenar la seva destrucció? Sota quina norma es va actuar per a procedir a la seva destrucció? A quin departament o organisme s'ha comunicat aquesta destrucció d'informació pública? Quines accions s'han pres arran de la destrucció de la informació pública duta a terme per l'inspector i el director del centre?" En cap punt de la resolució dictada per la secretària general es fa referència a aquestes preguntes. Ans al contrari, s'argumenta que aquesta qüestió ja va ser resolta per la GAIP en l'expedient 354/2020 quan aquell expedient va resoldre el lliurament de la documentació que formava part de l'expedient, però en cap cas de la que no formava part de l'expedient. De fet, la segona pregunta de la sol·licitud d'informació pública ja deia "Quina motivació va dur la direcció del centre a no incorporar el correu a l'expedient de la queixa? Quina norma empara aquesta actuació?" Donava per fet que aquest correu no formava part de l'expedient, i per tant no se m'havia lliurat en l'expedient 354/2020. El Departament d'Educació fa valer aquella reclamació per a posar de manifest una duplicació de sol·licituds, quan en cap cas és així. En aquella es va sol·licitar la informació que consta en l'expedient, i en l'actual es demana un document que, d'acord amb la informació que havia lliurat el propi Departament, no forma part de l'expedient. A la inadmissió s'indica que "La unitat competent en la matèria no ha trobat informació en relació amb aquest correu electrònic. En conseqüència, es considera informació pública no preexistent a la presentació de la sol·licitud d'accés". Desconec qui és la unitat competent però el fet de no trobar un document no indica que no existeixi, o hagi existit. D'aquí les preguntes anteriors. Per tal que no hi hagin dubtes sobre la seva existència, i per tant, ser preexistent a la sol·licitud, el

reproduceixo a continuació. És possible que això faciliti al Departament d'Educació, i més concretament a l'aleshores inspector del centre i el director el poder facilitar la resta d'informació pública que he sol·licitat”.

5. El 5 de novembre de 2021 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Educació i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 5 de novembre de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
7. El 24 de novembre de 2021 la GAIP rep l'informe del Departament d'Educació, que posa de manifest el següent: “Respecte a les consideracions formulades per la persona reclamant contra la Resolució d'inadmissió a tràmit la sol·licitud d'accés exp. 00002145: Tal com s'ha avançat a l'antecedent primer, la persona reclamant va presentar un document annex a la sol·licitud d'accés exp.00002145, on planteja un seguit de preguntes referents a un correu electrònic d'una docent i que aniria relacionat amb la queixa que la persona va presentar davant la Direcció de l'Institut Sant Elm, el dia 1 de juliol de 2019. En aquell moment, la Inspecció d'Educació dels Serveis Territorials de Girona no va trobar informació en relació amb aquest correu electrònic i es va considerar informació pública no preexistent a la presentació de la sol·licitud d'accés. En conseqüència, el Departament d'Educació va resoldre inadmetre a tràmit de la sol·licitud exp. 00002145, d'acord amb el fonament de dret tercer de la citada Resolució i en aplicació dels articles 2.b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i dels articles 53.1, 53.2 i 64.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre transparència i el dret d'accés a la informació pública. Arran de la presentació de la Reclamació 972/2021, d'1 de novembre, i atès que la persona reclamant adjunta el correu electrònic com a evidència de la seva preexistència, s'ha realitzat una revisió exhaustiva a fi d'esclarir els fets i actuacions. La Inspecció d'Educació dels Serveis Territorials de Girona informa que aquest correu va ser enviat per la docent a les adreces xtec del director del centre educatiu i de l'inspector dels Serveis Territorials d'Educació a Girona i que ni els destinataris ni la remitent varen reenviar aquest correu a ningú més. El correu electrònic no es va incorporar a cap expedient atès que la direcció del centre educatiu va concloure que no s'havia d'obrir expedient disciplinari contra la docent i, per tant, no hi ha informació a adjuntar en un expedient que no es va arribar a obrir. Recordem a la GAIP que, en relació amb aquesta queixa, la persona reclamant

va presentar la Reclamació 354/2021, de 27.07.2020, que guarda una estreta relació amb l'objecte de la sol·licitud d'accés exp. 00002145 i la Reclamació 972/2021. En el si de la Reclamació 354/2020, el Departament d'Educació ja va manifestar reiteradament que s'havia posat a disposició de la persona reclamant tota la informació que consta a l'expedient de queixa, i que la informació és la que és perquè no es va instruir un expedient disciplinari contra la part denunciada perquè de les evidències recollides en la fase preliminar es va deduir que no hi havia presumpta infracció i que, per tant, no procedia l'elaboració d'un plec de càrrecs". Comunica també el nom de la tercera persona afectada per la Reclamació, que és l'autora del correu electrònic al qual es refereix la sol·licitud i la Reclamació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret

d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Valoració de la inadmissió de la sol·licitud

El Departament d'Educació ha inadmes la sol·licitud perquè la informació demanada no existeix en poder de l'Administració, no és preexistent a la sol·licitud. En una perspectiva formal, aquesta causa d'inadmissió de les sol·licituds no està prevista legalment; l'article 29 LTAIPBG no la inclou a la seva llista de causes d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública i l'article 53 del Decret 8/2021, que determina el concepte d'informació pública, contra el que ve a afirmar la resolució impugnada, en cap moment preveu que la manca de compliment dels seus requisits comporti la inadmissibilitat de les reclamacions. Per tant, la inadmissió de la sol·licitud acordada per la resolució indicada a l'antecedent 3 està mancada de fonamentació normativa. Si hom té en compte que l'article 20.1 LTAIPBG estableix que “el dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”, la inadmissió de la sol·licitud amb invocació d'una causa que no ha estat establerta expressament per cap llei, ni reglament, és contrària a l'ordenament jurídic, motiu pel qual és procedent anul·lar la Resolució de la Secretària general del Departament d'Educació de 27 d'octubre de 2021 (antecedent 3).

Pot semblar absurd o mancat de raonabilitat negar la inadmissibilitat de sol·licituds d'informació pública que demanen una informació inexistente. Tot el contrari: la informació de la seva inexistència és la informació realment existent sobre les sol·licituds en qüestió, és la resposta pertinent a la sol·licitud, si la informació que demana realment és inexistente o no és preexistent a la sol·licitud, i aquesta informació sobre la seva inexistència o a la seva manca de preexistència facilita a la persona sol·licitant informació que pot ser rellevant als efectes de controlar l'activitat administrativa, perquè,

per exemple, pot ser indiciària d'una gestió descurada dels interessos públics o d'una sostracció o eliminació il·legítima de documents públics.

Certament, la resposta del Departament, més que sigui per fonamentar la seva resolució d'inadmissibilitat, ha invocat i argumentat la inexistència de la informació sol·licitada, és a dir, ha facilitat la mateixa informació que, pel que sembla, hauria pogut facilitar d'haver admès la sol·licitud. Deixant de banda la idoneïtat jurídica del contingut de la informació facilitada per justificar la resolució, és del tot qüestionable l'adequació a l'ordenament jurídic de la qualificació emprada a la resolució, perquè les causes d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública són les previstes per l'ordenament jurídic, sense que l'actuació administrativa en pugui aplicar que no hagin estat previstes legalment i, sobretot, perquè l'admissió a tràmit de la sol·licitud, que és el que és procedent jurídicament en aquest cas, facilita i promou que el Departament s'hagi de pronunciar amb major concreció i deteniment sobre el contingut exacte de la sol·licitud, que és quelcom a què empara el dret d'accés a la informació pública de la persona reclamant.

Perquè està clar que la sol·licitud demana diverses qüestions: Quines accions es van derivar d'aquell correu electrònic? Quina motivació va dur la direcció del centre a no incorporar el correu a l'expedient de la queixa? Quina norma empara aquesta actuació? Quines accions va prendre l'inspector d'educació arran d'aquell correu electrònic? Quines indicacions va donar l'inspector del centre a la direcció del centre respecte a aquest correu? Quina motivació va dur l'inspector del centre a no informar del correu en cap dels informes evacuats al Síndic de Greuges? Perquè no se'm va informar d'aquest correu tot i ser-ne persona interessada? En el cas que no es conservi el correu per cap dels tres funcionaris: Qui va ordenar la seva destrucció? Sota quina norma es va actuar per a procedir a la seva destrucció? A quin departament o organisme s'ha comunicat aquesta destrucció d'informació pública? Quines accions s'han pres arran de la destrucció de la informació pública duta a terme per l'inspector i el director del centre?.

I el Departament fonamenta la seva inexistència en l'afirmació de què "la unitat competent en la matèria no ha trobat informació en relació amb aquest correu electrònic" i en consideracions sobre la manca d'expedient o sobre el fet que l'expedient no contindria més informació que la ja facilitada. La manifestació formal de l'Administració, en el sentit que no té en el seu poder la informació sol·licitada, no és rebutible per aquesta Comissió i tanca la qüestió sobre l'accés a la informació concernida. Però no és això el que afirma el Departament en aquest procediment, ja que, de manera molt més imprecisa, al·lega que no s'ha trobat la informació demanada o que no consta a l'expedient. Si no s'ha trobat és possible que sigui degut a què no s'ha cercat prou bé. I el fet de no constar a l'expedient, no impedeix que pugui seguir existint com a informació pública al seu marge, perquè la informació pública no es limita a la que forma part d'expedients administratius. Per tant, la resposta del Departament no és prou concloent com per poder entendre que deixa resolta materialment la sol·licitud.

Així mateix, si les circumstàncies o els indicis del cas permeten presumir, amb una certa consistència, la plausibilitat de l'existència d'informació sol·licitada en poder de l'Administració, en aplicació d'un elemental criteri de proporcionalitat és requerible que les consideracions administratives sobre la seva inexistència es fonamentin en raonaments o indicis més sòlids que la mera afirmació de què no s'ha trobat o no forma part de l'expedient.

La sol·licitud demana dos tipus d'informacions: accions o actuacions administratives (Quines accions es van derivar d'aquell correu electrònic? Quines accions va prendre l'inspector d'educació arran d'aquell correu electrònic? Quines indicacions va donar l'inspector del centre a la direcció del centre respecte a aquest correu? En el cas que no es conservi el correu per cap dels tres funcionaris: Qui va ordenar la seva destrucció? A quin departament o organisme s'ha comunicat aquesta destrucció d'informació pública? Quines accions s'han pres arran de la destrucció de la informació pública duta a terme per l'inspector i el director del centre?) i motivacions (Quina motivació va dur la direcció del centre a no incorporar el correu a l'expedient de la queixa? Quina norma empara aquesta actuació? Quina motivació va dur l'inspector del centre a no informar del correu en cap dels informes evacuats al Síndic de Greuges? Perquè no se'm va informar d'aquest correu tot i ser-ne persona interessada? En el cas que no es conservi el correu per cap dels tres funcionaris: Sota quina norma es va actuar per a procedir a la seva destrucció?).

A la vista del correu electrònic que adjunta la persona reclamant, sembla probable que els seus destinataris facin alguna actuació i, encara que no consti a cap expedient, si consisteix a comunicar quelcom a altres funcionaris o autoritats, és més que probable que se'n pugui trobar fàcilment rastre en els correus electrònics o en els dispositius de notificació electrònica (de fet, a l'informe del Departament es fa referència a aquest rastre). I si finalment no s'ha trobat, sembla exigible, per a satisfer raonablement aquesta part de la sol·licitud, explicar breument les fonts consultades i acreditar d'aquesta manera una consistència del testimoni d'inexistència de la informació que destrueixi la presumibilitat de la seva existència, donant d'aquesta manera una resposta sòlida a la persona reclamant. I sobre les motivacions demanades, com a mínim es podria haver fet una valoració de la seva existència preexistent a la sol·licitud i, de no acreditar-se, una referència a què el dret d'accés a la informació pública no empara les motivacions ad hoc de decisions administratives, ni les consultes jurídiques (article 29.2 LTAIPBG). Tot això sense necessitat i evitant de dur a terme una tasca desproporcionada ni especialment complexa.

En conseqüència, a la vista de les consideracions anteriors, és procedent declarar l'admissibilitat de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació i retrotreure el procediment per tal que el Departament pugui donar una resposta més concreta i fonamentada als diversos apartats de la sol·licitud, prèvia consideració i, si escau, aplicació de la possibilitat d'obtenir, sense necessitat d'un esforç desproporcionat, com a mínim part de la informació sol·licitada i així poder facilitar-la a la persona reclamant, d'acord amb les consideracions fetes als paràgrafs anteriors.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 de desembre de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 972/2021 i declarar l'admissibilitat de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació.
2. Anul·lar la Resolució de la Secretària General del Departament d'Educació de 27 d'octubre de 2021, indicada a l'antecedent 3.
3. Requerir al Departament d'Educació perquè dins del termini màxim d'un mes retrotregui el procediment per tal que el Departament d'Educació pugui donar una resposta més concreta i fonamentada als diversos apartats de la sol·licitud, prèvia consideració i, si escau, aplicació de la possibilitat d'obtenir, sense necessitat d'un esforç desproporcionat, com a mínim part de la

informació sol·licitada i així poder facilitar-la a la persona reclamant, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.

4. Requerir al Departament d'Educació a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 972/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.